

ผลการใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมองที่มีต่อความสามารถด้านการพูด นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ภาวิณี เดชเทศ¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทความวิจัย

รับต้นฉบับ: 6 กรกฎาคม 2561 วันแก้ไข: 7 สิงหาคม 2561 วันตอบรับ: 14 สิงหาคม 2561

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบและศึกษาผลความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มและการระดมสมองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมองที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษศึกษา ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) มคอ.3 ที่บูรณาการด้านเนื้อหาและเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง และ 2) แบบประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (t-test Dependent) ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) มีค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนก่อนการเรียนด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง มีค่าเท่ากับ 64.19 และค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง มีค่าเท่ากับ 73.90 และ 2) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: กระบวนการกลุ่ม การระดมสมอง การพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

¹การติดต่อและการร้องขอบทความนี้ กรุณาส่งถึง ภาวิณี เดชเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
E-mail: pawineeb8@gmail.com DOI: 10.14456/eduprsu.2019.14

THE RESULT OF USING GROUP PROCESS AND BRAIN STORMING ON ENGLISH ORAL PRESENTATION ABILITY OF UNDERGRADUATE STUDENTS

Pawinee Dechedt¹

Pibulsongkram Rajabhat University

Research Article

Received: 6 July 2018 Revised: 7 August 2018 Accepted: 14 August 2018

This classroom research aimed to compare the English oral presentation ability of undergraduate students before and after learning with a group process and brainstorming and to study the effect of using group process and brainstorming on their English oral presentation ability.

The sample included 42 fourth-year English-major students enrolled in the course of Seminar in Teaching English in the 2nd semester of the 2016 academic year at the Faculty of Education of Pibulsongkram Rajabhat University. The research instruments were 1) a TQF3, which integrated the contents as well as teaching techniques based on group process and brainstorming and 2) an English oral presentation assessment form used before and after teaching with group process and brainstorming techniques. The statistics for data analysis were means (\bar{x}) and a t-test. The results of this study indicated that 1) the average scores of the students' English oral presentation ability before and after learning with group process and brainstorming techniques were 64.19 and 73.90 respectively, and 2) the students' scores after learning with the techniques were higher than their scores before learning with the techniques at the statistical significance level of 0.01.

Keywords: Group Process, Brainstorming, English Oral Presentation.

¹ Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Pawinee Dechedt
Pibulsongkram Rajabhat University E-mail: pawineeb8@gmail.com

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ศึกษา หาความรู้ด้วยตนเอง แสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ผู้สอนเป็นเพียงคนที่คอยแนะนำให้ความช่วยเหลือในการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช่ผู้นำในการจัดกิจกรรม เพราะในปัจจุบันวงการศึกษาคณะครู หน่วยงานทางด้านจัดการศึกษาต่าง ๆ รวมถึงนักวิชาการทั้งในและนอกประเทศ พยายามกระตุ้นให้บุคลากรทางการศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ได้มากที่สุด แม้แต่ในการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ปรากฏในวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ว่า “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. 2551) ฉะนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญเช่นกัน แนวคิดนี้ต้องการให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกในสิ่งที่สนใจ สามารถตัดสินใจ แก้ไขปัญหา พัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่การปฏิบัติได้ด้วยตัวผู้เรียนเอง เรียนรู้ด้วยวิธี Learning by Doing ตามยุทธศาสตร์ Cognitive Constructivist Approach คือ การเรียนรู้ “ปัญญานิยม” โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับกระแสการก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ที่เราต้องปรับตัวในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับกับกระแสของโลกที่จะเปลี่ยนแปลง ในฐานะเป็นผู้สอนหนังสือให้กับเยาวชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้จากเดิม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกระแสในโลกใหม่ (Bruner, 1998)

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีการนำกิจกรรมการพูดนำเสนอมาใช้อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอความคิดหรือข้อมูลได้อย่างเป็นลำดับและมีความต่อเนื่อง นอกจากนี้ King (2002) ยังกล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการพูดนำเสนอว่า ผู้เรียนจะได้มีโอกาสในการฝึกจัดการกับข้อมูลที่จะนำเสนอ ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ค้นคว้า สร้างข้อมูลใหม่ รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น การพูดนำเสนอทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญอย่างมากสำหรับผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมทางด้านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอ เช่น ในการจัดสัมมนา หรือการประชุม เพื่อนำเสนอผลงานที่ได้ศึกษาค้นคว้าหรือผลงานด้านการวิจัย (Searle, 1978) ดังนั้น วัตถุประสงค์การพูดนำเสนอทางวิชาการจึงเป็นการพูดเพื่อให้ข้อมูล และเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยที่เรื่องนั้นอาจเป็นเรื่องที่ผู้ฟังไม่เคยรู้มาก่อน หรืออาจเป็นเรื่องที่ผู้ฟังมีความรู้อยู่แล้ว แต่หลังจากที่ได้รับฟังจากการนำเสนอของผู้พูด ก็ทำให้สามารถเข้าใจเรื่องนั้นได้ดียิ่งขึ้น (สมปราษฎ์ อัมมะพันธ์, 2529) ทักษะการพูดนำเสนอทางวิชาการ นับว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนการนำเสนอความคิดหรือผลงานต่าง ๆ ยกตัวอย่างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดนำเสนอทางวิชาการเช่น การตั้งคำถามจากการฟังบรรยาย การสัมมนาหรือการอภิปราย การพูดนำเสนอ และตอบคำถามในประเด็นต่าง ๆ จากการนำเสนอ เป็นต้น (สมจิต ชิวปรีชา, 2539). แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการนำกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษมาใช้ในชั้นเรียน ปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษมักจะไม่สามารถพูดนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ความสามารถด้านการพูดนำเสนอของผู้เรียนอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ จากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Oriented Theory) ของ (Freud, 1957) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าเมื่อผู้เรียนอยู่รวมกันเป็นกลุ่มจะเกิดแรงจูงใจ อาจเป็นรางวัล

หรือผลจากการทำงานกลุ่ม และในการรวมกลุ่ม ผู้เรียนจะมีโอกาสแสดงตนอย่างเปิดเผยหรือพยายามป้องกันปิดบังตนเอง ซึ่งแนวคิดนี้จะเป็นการช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น

จากประสบการณ์การสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอความคิดหรือการนำเสนอผลงาน ในรายวิชาที่ผ่านมาของผู้วิจัย พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดนำเสนองานมีประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำ ขาดทักษะกระบวนการในการนำเสนอที่ถูกต้อง ความผิดพลาดในการเลือกใช้ภาษา โครงสร้างทางภาษาที่ไม่ถูกต้อง รวมไปถึงบุคลิกภาพและท่าทางที่เหมาะสมระหว่างการนำเสนอ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้หาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหา และตระหนักถึงการเรียนการสอนที่เน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ทำให้เกิดการพัฒนาการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ มีหลายรูปแบบและกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปราย การทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ได้สรุปความคิดรวบยอดเกิดความสามัคคีและความร่วมมือร่วมใจกัน นอกจากนี้การใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการระดมสมอง ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) อธิบายไว้ว่า โครงสร้างทางสติปัญญา (Scheme) ของบุคคลมีการพัฒนาผ่านทางกระบวนการดูดซับหรือซึมซับ (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) เพื่อให้บุคคลอยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) แนวคิดนี้เชื่อว่าทุกคนจะมีพัฒนาการตามลำดับขั้นจากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่วนแนวทางการระดมสมองเป็นอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับและถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายและเป็นสากล เพราะมุ่งเน้นให้มีการเสนอความคิดเห็นโดยอิสระ และส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ วิธีที่นำเสนอนี้ง่ายมาก ผู้สนใจสามารถฝึกฝนเพียงเล็กน้อย แล้วนำไปประยุกต์ใช้ได้ทันที (ทิตินา แคมมณี, 2556) ส่วนการระดมสมอง (Brainstorming) เป็นกระบวนการที่มีแบบแผนที่ใช้เพื่อรวบรวมความคิดเห็น ปัญหา หรือข้อเสนอแนะจำนวนมากในเวลาอย่างรวดเร็ว เป็นวิธีการที่ดีในการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และเกิดการมีส่วนร่วมของกลุ่มมากที่สุด การระดมสมองมุ่งเน้นที่จำนวนความคิด ไม่ใช่คุณภาพ วิธีการระดมสมองเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะสร้างแนวความคิดต่าง ๆ ขึ้นมา ควรเปิดโอกาสให้สมาชิกใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้มากที่สุด และไม่มีกีดกันความคิด ด้วยวิธีการใดๆ รูปแบบที่เป็นอิสระนี้ ทำให้เกิดความตื่นตัว เกิดการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน และได้ทางออกใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา สามารถนำมาใช้ในทุกระดับชั้นที่ต้องการความคิดที่หลากหลาย และความคิดสร้างสรรค์ เช่น ขั้นตอนการกำหนดปัญหา หรือหาโอกาสการพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้นขั้นค้นหาสาเหตุ ขั้นการค้นหาทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม เป็นต้น (Osborn, 1957)

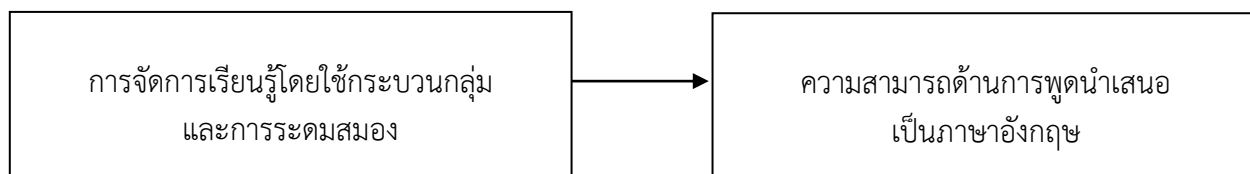
จากความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในเรื่องการนำกระบวนการกลุ่มร่วมกับการระดมสมองมาช่วยแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มศักยภาพ ในหลาย ๆ ทักษะ ไม่ว่าจะเป็นทักษะทางภาษาอังกฤษหรือแม้แต่ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะทางด้านสังคม ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะชีวิต ทักษะด้านสื่อและเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ทักษะการพูด ทั้งนี้เพราะว่ากระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง ช่วยทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสูงสุด เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นการลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน มุ่งเน้นที่การยอมรับความแตกต่างในความคิดของผู้อื่น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิม มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสม และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพัฒนาการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มและการระดมสมองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการเปรียบเทียบและศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 42 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 7 คน 6 กลุ่ม เพื่อดำเนินงานการจัดทำกิจกรรมกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. มคอ.3 วิชา การสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ ที่บูรณาการด้านเนื้อหาและเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง โดยได้ศึกษาจากคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์รายวิชาเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
2. แบบประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง โดยมีการสร้างแบบประเมิน ให้สอดคล้องไปกับกิจกรรมในการเรียนรายวิชาสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ สภาพของบริบทในห้องเรียน ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในห้องที่สอน รวมถึงธรรมชาติการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้เกณฑ์มีความเหมาะสมและนำไปใช้ได้จริง ตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด โดยที่ผู้สอนเป็นผู้ชี้แจงแนวทางการเลือกหัวข้อในการนำมาทำกิจกรรมกลุ่มและการระดมสมอง เพื่อนำไปเตรียมตัวในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบความสามารถในทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนการทดลองสอนตาม มคอ.3 โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตาม มคอ.3 ที่บูรณาการด้านเนื้อหาและเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง ให้กับผู้เรียนโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ถ่ายทอดและให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง โดยการบรรยาย ความหมาย ความสำคัญ และขั้นตอนการดำเนินการ ตามการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม อธิบายการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง โดยบูรณาการเนื้อหาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด จากนั้นฝึกปฏิบัติตามกระบวนการกลุ่มที่ได้เรียนไป

2.2 นักศึกษาแบ่งกลุ่มกัน ประมาณ 6-7 คน เพื่อเลือกหัวข้อ ในเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่สนใจ ผู้สอนแนะนำวิธีดำเนินการค้นคว้าหาข้อมูล กติกาหรือกฎเกณฑ์การทำงาน ระยะเวลาการทำงาน กำหนดปัญหาและขอบเขตของเรื่องที่ต้องการศึกษา มีการกำหนดวัตถุประสงค์แนวคิด วิธีการที่จะนำมาใช้แก้ปัญหา การวางแผนรวบรวมข้อมูล การค้นคว้าเพิ่มเติม และการกำหนดวิธีการดำเนินงาน

2.3 นักศึกษาร่วมกันระดมสมอง เพื่อวิเคราะห์หัวข้อที่รับมอบหมาย ค้นคว้าหาข้อมูลการนำเสนอ มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ตามหลักการกระบวนการกลุ่ม และหลังจากที่กลุ่มได้ร่วมกันคิดและได้หัวข้อตามที่ต้องการ รู้แนวทางในการนำเสนออย่างคร่าว ๆ ทราบถึงประเด็นและรายละเอียดของการนำเสนอแล้ว

2.4 ผู้สอนให้ความรู้ด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ขั้นตอนและเทคนิคการวางแผนการพูด เพื่อนำเสนอให้กับนักศึกษา โดยนักศึกษาใช้กลุ่มในการระดมสมอง เพื่อวางแผนการทำงาน รวมไปถึงการคิด ขั้นตอนของการพูดนำเสนอ สมาชิกภายในกลุ่ม ช่วยกันวิเคราะห์ ตรวจสอบบทพูด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้ข้อเสนอแนะกับสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อให้การนำเสนอออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด

2.5 ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมระดมสมองตามกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ระดมความคิดในการวางแผนการดำเนินการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง ตามขอบเขตของเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย

2.6 การนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา โดยคำแนะนำของผู้สอนและข้อเสนอแนะเพื่อนร่วมชั้นเรียน

2.7 เมื่อดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้แล้ว จะให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ความสัมพันธ์กันในกลุ่ม ตลอดจนความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน จากการทำงานกลุ่มให้คนอื่นได้รับรู้ เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ของกันและกัน

2.8 ในขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลว่า ผู้เรียนว่าบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด โดยจะประเมินทั้งด้านเนื้อหาในรายวิชาและด้านความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา

3. ทดสอบความสามารถทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังการทดลองสอนด้วยเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนในรายวิชาการสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง โดยใช้สถิติ T-test แบบ Dependent Sample

2. นำผลความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย เพื่อศึกษาการพัฒนาในทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวิจัย

ผลการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ พบว่ามีนักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ แบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่านักศึกษามีพัฒนาการด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมองเพิ่มมากขึ้น

2. จากการศึกษาผลการใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นส่วนสำคัญในการที่จะสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนและทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ที่กำหนดกิจกรรม มีบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ทั้งยังสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ในระหว่างการทำงานกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะคอยให้คำแนะนำและเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม

ตาราง 1 แสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักศึกษา ของการประเมินทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (n =42)

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{x}	S.D.	D	S.D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	64.19	6.13	9.71	2.67	23.57*	0.01
หลังเรียน	73.90	5.51				

จากตาราง 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนก่อนการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง มีค่าเท่ากับ 64.19 และ ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง มีค่าเท่ากับ 73.90 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าหลังจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกระบวนการกลุ่มและการระดมสมอง นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการกลุ่มเพิ่มมากขึ้นทุกคน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลข้างต้นอาจมาจากองค์ประกอบหลายประการ โดยมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การระดมสมองของสมาชิกภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายในการเรียนรู้ เพราะวัยของสมาชิกในกลุ่มใกล้เคียงกัน จึงสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยน ปรัชญาหารือกัน ในประเด็นที่เป็นปัญหาผู้เรียนที่อ่อนสามารถปรึกษาผู้เรียนที่เก่งกว่าได้ตลอดเวลาที่ทำกิจกรรมภายในกลุ่ม มีการตรวจสอบการทำงานระหว่างกัน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา เพราะในขั้นตอนของการระดมสมอง บทในการพูดนำเสนอ

มาจากความคิดของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ผ่านการถกเถียงและวิเคราะห์มาแล้ว จึงทำให้บทการพูดนำเสนอมีความถูกต้องมากขึ้น สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนในการจะมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2. เทคนิคกระบวนการกลุ่มเป็นเทคนิคที่มีความชัดเจนในการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม มีระบบและขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ ในการนำเสนอได้อย่างถูกต้อง ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นวิเคราะห์ ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ผู้เรียนจะได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่ม ตลอดจนความร่วมมือในการทำงาน วิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานกลุ่มให้คนอื่นได้รับรู้ เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ของตนให้สมาชิกคนอื่น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและมองแนวทางที่จะแก้ปัญหาในอนาคตต่อไปได้ จากแนวความคิดดังกล่าวที่เกิดขึ้นระหว่างการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนนำประสบการณ์และความรู้จากการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม มาปรับในการทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ความสามารถด้านทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีขึ้นตามลำดับ ในหัวข้อดังต่อไปนี้ บุคลิกท่าทางในการนำเสนอ ความถูกต้องของการใช้ภาษา การออกเสียง เป็นต้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อภิเชษฐ จันทนา) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศัยภูมิ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนจิตสาธารณะก่อนและหลังการทดลอง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการที่ช่วยให้บุคคลได้สำรวจตนเองในแง่มุมต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อพัฒนาบุคคลในแง่ต่าง ๆ เช่น มีมนุษยสัมพันธ์ การรู้จักตนเอง และการรู้จักคนอื่นสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

จากการเหตุผลข้างต้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง มีบทบาทอย่างมากต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพราะเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาและความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีระบบและขั้นตอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรอธิบายการจัดกิจกรรมโดยกระบวนการกลุ่มให้ชัดเจนและมั่นใจว่า ผู้เรียนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ในการทำกิจกรรม มิเช่นนั้นอาจทำให้กิจกรรมไม่เป็นไปตามระบบและขั้นตอน หรือตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอในตอนแรก ๆ ผู้เรียนอาจยังไม่คุ้นเคย ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้บ่อยมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนปรับการจัดการเรียนรู้ตนเอง โดยการนำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ระหว่างทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยอาจศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยวัดจากการนำเสนอของนักศึกษา

2. ผู้วิจัยอาจจะศึกษาในด้านของพฤติกรรมการทำงานภายในกลุ่ม ตลอดจนเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการทำงานกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2554). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ “พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” English-Speaking Year 2012*. [Online]. Available: สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.kroobannok.com/47555>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). *สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ไชยพันธุ์ และ อภิเชษฐ จันทนา. (2559). ผลของการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น (Journal of Education Graduate Studies Research, KKU.)*, [S.l.] 4(3),130-138.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน. (2540). *มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก: ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*, ม.ป.ท.
- จำเนียรน้อย สิงห์รักษ์. (2551). ผลจากการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพุทธศาสนา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. *มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตโปรดักชั่น.
- ชุตินา กองถัน. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้ภาพชุดประกอบการบรรยายแนะนำแหล่งท่องเที่ยวและสถานการณจำลองในจังหวัดเพชรบูรณ์สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ทศนา แคมมณี. (2545). *กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: นิซินแอดเวอร์ไทซิ่ง.
- _____. (2556). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิษฐานันท์ ไทยเจริญศรี. (2553). ผลของการใช้เทคนิคระดมสมองตามแนวคิดของออสบอร์นที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
- เพชร บัวเพียร. (2536). *กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพในทุกโอกาส*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Bj. Plate Processor.
- พนม ลิมอารีย์. (2529). *กลุ่มสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 3*. มหาสารคาม: ปริดาออฟเซตการพิมพ์
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วินิจ เกตุขำ และ คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2522). *กระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2526). *วาทนิเทศและวาทศิลป์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์

- สมจิต ชิวปรีชา. (2539). *วาทวิทยา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมปราษฎย์ อัมมะพันธ์. (2529). หลักการพูด. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544) อ้างอิงจาก Alex Osborn. 1957. *เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีร์พันธุ์ กรลักษณ์ และคณะ. (2528). *การพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศิวิลพร.
- ศิระ สัตย์ไพศาล. (2556). ผลของการใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชา
IMG462 สัมมนาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ.
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
(2555). *เครื่องมือวัดและแบบประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้าน
การใช้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)“ทักษะการพูด”*. กรุงเทพมหานคร.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร*. โรงเรียนเซไลวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต2.
- สุวิทย์-อรรถัย มูลคำ. (2547). 19 *วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการ
กลุ่ม (Group Process)*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์. 2547: 124-132.
- เอกรัฐ อีสรานานนท์. (2546). *การเปรียบเทียบผลของเทคนิคระดมพลังสมองและผลการฝึกใช้เทคนิคแผนผังทาง
ปัญหาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองจอก
(ภักดีนรเศรษฐ์) เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท. กศ.ม.(สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Bartz, W.H. (1979). *Oral communication in a foreign language classroom: language in education-
theory and practice*, Virginia : The Center for Applied Linguistics.
- Bruner, J. (1998). *Constructivism theory*. [Online]. Available. Retrieved May 20 2015,
from <http://www.cudenver.edu>.
- Byrne, D. (1987). *Teaching oral English*. (2nd ed.) London: Longman Group UK Ltd.
- Clem Adelman. (1993). Kurt Lewin and the Origins of Action Research, *Educational Action
Research*, 1(1), 7-24.
- Cunningham Florez., (1999). Improving adult English language learners' speaking skills. *Eric
Digest*, June 1999. (ED425304). *National Center for ESL Literacy Education*. Retrieved
September 2003, from <http://www.cal.org/nclle/digests/Speak.htm>.
- Edward De Bono. (1973: 165). *Lateral Thinking: Creativity Step by Step*. New York: Harper & Row,
Publishers.
- Finocchiaro, Mary; & Brumfit, Christopher. (1990). *The Functional Approach: Theory in Practice*.
New York: Oxford University Press.
- Freud. (1979). *Beyond the best interests of child*. Joseph Gildstein, Anna Freud, Albert J Solnit.
New York: Free Press.
- Harris, D.P (1974). *Teaching English as a second language*, Bombay: Mc Graw-Hill.

- King, J., (2002). Preparing EFL learners for oral presentations. *Journal of Humanistic Studies*, 4(2), 401-418.
- Lewin, K. 1920. Die Sozialisierung des Taylorsystems. *Praktischer Sozialismus*,
- Osborn, A.F. (1957). *Applied Imagination*. New York: Scribner.
- Price, J.E. (1977). Study Skill with Special Reference to seminar strategies and one aspect of academic writing. In S. Holden (Ed.) *English for specific purpose*. London: MEP
- Schultz, William C. (1966). *FIRO : A three diminution theory of Interpersonal Behavior*. New York : Rinehart.
- Scott, R. (1981). *Communication in the classroom*. London: Longman
- Searle, J.R. (1978). *Speech Acts*. London: Cambridge University Press.
- Sigmund, Freud. (1957). *An Outline of Psychoanalysis*. New York: W. W. Norton and Company.